

Instrukcja wydawnicza dla autorów publikacji wydawanych przez Muzeum im. o. E. Drobneho w Rybniku

1. Czcionka tekstu głównego: Times New Roman, 12 pkt, czcionka przypisów: Times New Roman, 10 pkt.
2. Nazwy miejscowe, dane osobowe oraz nazwy własne powinny być zapisane w brzmieniu języku polskim (dodatkowo w nawiasie w brzmieniu oryginalnym). W przypadku nazw miejscowych i własnych po zapisie w języku polskim, przy pierwszym użyciu, należy dopisać w nawiasie nazwę oryginalną.
3. Daty dzienne należy zapisywać w następującej postaci: dzień cyframi arabskimi, miesiąc słowem, rok cyframi arabskimi, a liczebniki należy pisać do 10 słownie, a powyżej cyframi.
4. Dosłowne cytaty powinny być wyróżnione kursywą i nie obejmowane cudzysłowami. Wtrącenia w cytatach należy wyróżniać nawiasami kwadratowymi.
5. Tabele i ilustracje w tekście powinny posiadać kolejne numery oraz tytuły, w wypadku ilustracji - podpisy. Do każdej z tabel i ilustracji należy również podać źródło.
6. Ilustracje planowane do zamieszczenia w tekście powinny posiadać uregulowany status prawny. Każda z nich winna zostać opisana ze wskazaniem właściciela praw autorskich. Koszt uzyskania praw ponosi autor tekstu.
 - 6.1. Ilustracje powinny być przesłane w osobnych plikach w formacie tiff z kompresją LZW lub jpg z minimalną kompresją. Nazwy plików powinny być tożsame z numeracją podpisów.
 - 6.2. Tryb koloru – dla ilustracji cz-b skala szarości, dla kolorowych CMYK lub RGB
 - 6.3. Skany z minimalną rozdzielczością 300 dpi. Bardzo małe obiekty powinny być zeskanowane z wyższą rozdzielczością 600, 1200 dpi.
 - 6.4. Fotografie cyfrowe z szerokością krótszego boku nie mniej niż 1500 pikseli.
 - 6.5. Ilustracje wektorowe w formacie: eps, svr, w wypadku formatów ai oraz cdr należy uzgodnić wersję.
7. Przesyłane teksty wchodzące w skład Zeszytów Rybnickich powinny zostać opatrzone streszczeniem o objętości maksymalnej 1800 znaków.
8. Przypisy powinny posiadać następującą formę:

– prace zwarte (zasady ogólne)

autor (nazwisko i inicjał/y imienia/imion, rozdzielone przecinkiem), według zapisu na stronie tytułowej (w mianowniku). Podobnie stosuje się jeżeli autorów publikacji jest dwóch lub trzech. W przypadku większej liczby należy ograniczyć zapis wyłącznie do pierwszego podanego autora stosując w odniesieniu do pozostałych zapis „i in.”. Tytuł należy poprzedzić przecinkiem i zapisać w kursywie. Po tytule, po przecinku, winny zostać umieszczone ewentualne informacje na temat redaktora/ów (podobnie jak w przypadku autora/ów), tłumacza, autora wstępu (również zgodnie z zapisem na stronie tytułowej, w mianowniku). W zapisie redaktora/ów, tłumaczy czy autorów wstępów należy stosować skróty (red., tłum.). Po tych informacjach można, poprzedzone przecinkiem, podać dane na temat oznaczenia tomu wykorzystując cyfry arabskie. Należy jednakże zachować odmienności związane z wydawnictwami obcojęzycznymi (np. Bd. a nie t.). Tytuł tomu

powinien odpowiadać zapisowi ze strony tytułowej i powinien zostać poprzedzony dwukropkiem. Następnie po przecinku należy zamieścić informację o wydaniu cytowanej publikacji z wykorzystaniem cyfr arabskich (np. wyd. 2) ale z pominięciem informacji na temat rozszerzeń czy poprawek. Kolejno, poprzedzony przecinkiem, winien zostać podany tytuł serii wydawniczej i numer tomu w jej ramach. Cały zapis winien zostać ujęty w cudzysłów. Podobną zasadę należy odnieść do tytułów i numerów podserii. Numery powinny zostać zapisane z wykorzystaniem cyfr arabskich (np. „Zeszyty Rybnickie” 10). Pomiąć należy dodatki do nazw serii (np. w przypadku serii „Zeszyty Rybnickie” określenia „Konferencje” czy „Monografie”). Informację o miejscu wydania należy poprzedzić przecinkiem. Nazwy te winny zostać zapisane w sposób w jaki zostały ujęte na stronie tytułowej, w mianowniku. W przypadku dwóch miejsc wydania należy je rozdzielić dywizem (np. Warszawa–Kraków). Jeżeli miejsc wydania będzie więcej podaje się tylko pierwsze z nich pozostawiając zastępując określeniem „i in.”. Rok wydania zapisuje się cyframi arabskimi według danych ze strony tytułowej (lub w przypadku braku – z danych na temat zastrzeżenia praw autorskich). Jeżeli data ta (i/lub miejsce wydania) nie są możliwe do ustalenia należy użyć zapisu: [b.d.]/[b.m.w.] lub [b.d.m.w.]. Numer strony/karty powinien zostać poprzedzony przecinkiem i zachowywać brzmienie stosowane w cytowanym wydawnictwie (np. s. 115, s. III). Przypis powinien być zakończony kropką.

Przykłady:

- A. Dudek, *Reglamentowana rewolucja. Rozkład dyktatury komunistycznej w Polsce 1988–1990*, Kraków 2005, s. 174.
- Polski rok 1989. Sukcesy, zaniechania, porażki*, cz. 1, red. M. Jabłonowski, S. Stępka, S. Sulkowski, Warszawa 2009, s. 15.
- Górnictwo węgla kamiennego w 40-leciu Polski Ludowej*, opr. GIG Katowice, Katowice 1988, s. 4–6.
- S. Rosenbaum, B. Tracz, *Obozy pracy przymusowej Gliwickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego 1945–1949*, Katowice 2009, s. 31.
- S. Dolata, T. Bujoczek, B. Szyguła, *100 lat kopalni węgla kamiennego Knurów 1903–2003*, Kraków 2003, s. 29.
- K. Rymut, *Nazwy miast polskich*, Wrocław–Warszawa i in. 1987, s. 15.
- A. F. Busching, *Magazin für die neue Historie und Geographie Angelegt*, Th. 13, Halle 1779, s. 308.
- M. Malecki, *Z dziejów wojny obronnej Polski w 1939 r. Bitwa graniczna pod Pszczyną*, Warszawa–Kraków 2003, s. 57.
- B. Bidzińska-Jakubowska, *Śląsk Opolski w latach 1945–1947. Polityczna strategia budowy „bloku demokratycznego”*, Opole 2000, s. 42–43.
- B. Cimała, P. Porwoł, W. Wieczorek, *Wypisy do dziejów Rybnika i Wodzisławia Śląskiego*, Opole 1985, s. 230.
- A. Bocheński, *Wędrówki po dziejach przemysłu polskiego*, t. IV, Kraków 1997, s. 137.
- E. Bimler-Mackiewicz, *Rybnik. Znaki samorządnej wspólnoty*, „Zeszyty Rybnickie” 3, Rybnik 2006, s. 143–145.

– elementy uwzględniane przy ponownym cytowaniu

Nazwiska autora/ów według zasad ogólnych. Po przecinku kilkuwyrazowy (zachowujący ciągłość logiczną) skrót tytułu zapisany kursywą, po którym zamieszcza się znak

wielokropka (...). W przypadku wydawnictwa wielotomowego podaje się oznaczenie tomu według zasad ogólnych. Oznaczenie strony według zasad ogólnych. Pomija się datę i miejsce wydania oraz dane na temat redaktora/ów, tłumaczy, autorów wstępów itp. W przypadku cytowania tej samej pracy w dwóch kolejno po sobie następujących przypisach (pod warunkiem, że cytowania te nie są oddzielone innymi cytowaniami) stosuje się zapis „tamże”). W sytuacji cytowania kilku prac tego samego autora/rki należy stosować zapis „tenże” lub „taż” kontynuując zapis według zasad ogólnych.

Przykłady:

Z. Woźniczka, *Represje na Górnym Śląsku...*, s. 263–264.

Tenże, *Alkohol i ruch trzeźwości. Mowa wygłoszona w Berlinie przez ks. Jana Kapicę z Tychów*, Mikołów 1909. brak strony!

Tamże, s. 139–141.

– fragmenty prac zbiorowych

Nazwy autora/ów, tytuł fragmentu, tytuł pracy zbiorowej, nazwiska redaktora/ów prac zbiorowej oraz pozostałe dane według zasad ogólnych. Pomiędzy tytułem fragmentu a tytułem pracy zbiorowej zamieszcza się poprzedzone przecinkiem wyrażenie „[w:]” (lub w wydawnictwach w językach obcych odpowiednie określenia np. „in”). Przy kolejnych cytowaniach stosuje się zasady ogólne, przy czym pomija się informacje na temat pracy zbiorowej.

Przykłady:

B. Tracz, *Dekompozycja, rozkład i demontaż struktur wojewódzkich PZPR w Katowicach*, [w:] *Upadek systemu komunistycznego na Górnym Śląsku. Wokół przemian 1989 roku w województwach katowickim i opolskim*, red. A. Dziuba, S. Rosenbaum, Katowice 2010, s. 122–192.

B. Tracz, *Dekompozycja, rozkład i demontaż...*, s. 122–123.

Tamże, s. 122.

– wydawnictwa ciągle

Tytuł, tytuł równoległy (oddzielone znakiem równości) i podtytuły należy ująć w cudzysłów. Pomija się określenia typu „na rok zwyczajny” oznaczając skróty wielokropkiem (...). Po tytule podaje się rok wydania, po którym po przecinku podaje się numer tomu poprzedzony wyrażeniem „R.”. Następnie, poprzedzony przecinkiem, zapisuje się cyframi arabskimi numer zeszytu (stosując określenie wydawcy np. H., z.). Po numerze zeszytu, po przecinku, podaje się numer strony (według zasad ogólnych). W przypadku ponownego cytowania stosuje się zasady ogólne. Nie jest dopuszczalne skrócenie tytułu wydawnictwa.

Przykłady:

„Śląski Kwartalnik Historyczny »Sobótka«“ 1992, R. 47, nr 3–4, s. 482.

„Jahres-Bericht über die Verwaltung der Oberschlesischen Eisenbahn...” 1877, s. 38.

– artykuł w wydawnictwie ciągłym

Nazwy autora/ów i tytuł według zasad ogólnych. Pomija się wydawcę. Oznaczenie części zgodnie z zasadami ogólnymi. Zapis tytułu i numeru wydawnictwa ciągłego według zasad dotyczących wydawnictw ciągłych. W odniesieniu do artykułów prasowych pomija się numery stron. W przypadku ponownego cytowania obowiązują zasady ogólne dotyczące wydawnictw zwartych.

Przykłady:

T. Siemieniec, *Znowu będzie nasz?*, „Dziennik Zachodni. Tygodnik Miejski Żory” 2007, nr 34.

C. Koszorz, *Wspólne problemy – wspólne działanie*, „Nowiny”, 1989, nr 6.

W. Hahn, *Koncerty Karola Lipińskiego we Wrocławiu w 1821 r.*, „Śląski Kwartalnik Historyczny »Sobótka«” 1949, nr 4, s. 209–210.

W. Hahn, *Koncerty Karola Lipińskiego...*, s. 209.

– źródła archiwalne i biblioteczne (rękopiśmienne)

Elementami zapisu powinny być: pełna oficjalna nazwa instytucji (łącznie z ewentualnymi oddziałami), po niej następująca w nawiasie formuła „dalej:” razem z podaniem skrótu stosowanego w dalszej części tekstu (według ustalonego wykazu skrótów podanego w pkt. 8 niniejszej instrukcji lub ustalonego przez autora dla instytucji nieujętych w wykazie). Następnie, poprzedzoną przecinkiem, należy umieścić nazwę zespołu archiwalnego lub kolekcji bibliotecznej zgodnie z oficjalnym nazewnictwem (razem z numerem zespołu archiwalnego) wraz z podaniem w nawiasie formuły „dalej:” i skrótem używanym w kolejnych cytowaniach. Kolejno należy umieścić sygnaturę poprzedzoną skrótem „sygn.” zgodnie z zapisem dokumentacji archiwalnej lub bibliotecznej. Po numerze sygnatury, po przecinku, umieszcza się numer strony (według przyjętej paginacji – k., f., s.), a w sytuacji jej braku podaje się skrót „b.p.”. W następnych cytowaniach wykorzystuje się skróty podane przy pierwszym cytowaniu.

Przykłady:

Archiwum Państwowe w Katowicach (dalej: APK), Komitet Miejski Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Rybniku (dalej: KM PZPR Rybnik) (zespół nr 1844), sygn. 27, k. 66–67. APK, KM PZPR Rybnik, sygn. 27, k. 66.

Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Raciborzu (dalej: APR), Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Rybniku (dalej: MPGK) (zespół nr 299), sygn.. 313, Bl. 8.

– strony internetowe

Zapis składa się z adresu strony oraz, poprzedzonej przecinkiem, daty korzystania ze strony zapisaną cyframi arabskimi.

Przykład:

<http://www.sztetl.org.pl/pl/article/rybnik/5,historia/>, 15.03.2012.

8. Wykaz podstawowych skrótów wykorzystywanych w serii „Zeszyty Rybnickie”

r.	roku
w.	wieku
dz. cyt.	dzieło cytowane b.p. brak paginacji b.d. brak daty
b.d.m.w.	brak daty i miejsca wydania
APK	Archiwum Państwowe w Katowicach
APO	Archiwum Państwowe w Opolu
APW	Archiwum Państwowe we Wrocławiu
APC	Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Cieszynie
APR	Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Raciborzu
APP	Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Pszczynie
APG	Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Gliwicach
AAN	Archiwum Akt Nowych w Warszawie
AGAD	Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie
NAC	Narodowe Archiwum Cyfrowe w Warszawie